

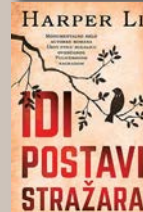
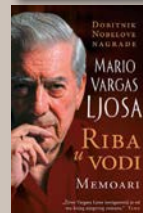
knjige Lagunine

VREME
i Laguna
preporučuju

Laguna u Londonu

Drugi na svetu

Na upravo završenom prestižnom Londonskom sajmu knjiga „Laguna” je proglašena drugim najboljim svetskim izdavačem godine, što predstavlja najveće priznanje koje je jedna srpska izdavačka kuća dobila na međunarodnoj izdavačkoj sceni

“

Laguna is interested only in the most significant contemporary titles globally. Only such books and authors have a chance in the small but highly competitive Serbian market

Pictures clockwise from far left: visitors at the Belgrade Book Fair; Laguna's bookshop chain, Delfi; attendees at its popular Book Club; and Laguna founder Dejan Papić.

The Bookseller o „Laguni”

Sajam knjiga u Londonu jedan je od najvećih i najvažnijih sajmova izdavaštva na svetu. Ima tradiciju dugu 45 godina i na njemu učestvuje više od 25.000 ljudi iz izdavačkog sveta iz 124 zemlje. U nameri da istakne pojedince koji doprinose razvoju izdavaštva i afirmaciji knjige, Londonski sajam je, u saradnji sa Udruženjem izdavača Velike Britanije, pre tri godine ustanovio Nagradu za izdavača godine koja danas ima status Oskara među izdavačkim priznanjima. Ove godine za ovo prestižno priznanje prijavilo se 170 izdavača iz celog sveta. Među njima je „Laguna” bila jedina izdavačka kuća iz Srbije koja se našla u konkurenciji, i koja je, pored izdavačkih kuća „Actes Sud” iz Francuske i „Interlink Publishing” iz Sjedinjenih Američkih Država ušla u najuži izbor za Nagradu za izdavača godine.

Prvog dana Londonskog sajma knjiga, 12. aprila, na svečanosti u Konferencijskom centru „Olimpija” u

IN PARTNERSHIP WITH THE PUBLISHERS ASSOCIATION

ostalog, kao uspešan model komunikacije izdavača sa čitaocima *The Bookseller* je istakao Lagunin klub čitalaca sa više od 400.000 članova, dok je Dejan Papić objasnio način funkcionisanja i razlog postojanja Kluba, beneficije koje članstvo u njemu pruža, kao i kako se iz Kluba razvila ideja o Noći knjige, danas najvećoj književnoj manifestaciji u zemlji posle Beogradskog sajma knjiga, na kojoj se dva puta godišnje u lancu knjižara Delfi okupi više od 30.000 ljudi.

Efikasna izdavačka infrastruktura, uspešna uređivačka politika koja pravi balans između komercijalnih naslova i vrhunskih umetničkih ostvarenja, učinili su „Lagunu” izdavačkim liderom u ovom delu sveta, čiji model poslovanja je kao uzoran prepoznat, evo, i na međunarodnom planu.

Autobiografija

IVAN IVANJI

Moj lepi život u paklu

Književnik i prevodilac Ivan Ivanji rođen je 1929. godine u Zrenjaninu. Roditelji, oboje lekari, Jevreji, ubijeni su 1941. godine, a on se spasao bekstvom kod rođaka u Novi Sad. Imao je petnaest godina kada je uhapšen u martu 1944. godine i poslat u koncentracioni logor, najpre Aušvic, a zatim Buhenvald, gde je bio do aprila 1945. godine. Nakon rata završio je srednju tehničku školu u Novom Sadu, studirao arhitekturu i germanistiku u Beogradu, a onda preko 20 godina bio prevodilac za nemački jezik Josipu Brozu Titu i drugim državnim i partijskim funkcionerima. Paralelno s karijerom diplomate, pedagoga, novinara, dramaturga i brojnim funkcijama koje je obavljao u kulturnom životu Beograda, Ivanji se bavio i književnošću. Njegovim najznačajnijim delima smatraju se romani *Čoveka nisu ubili*, *Dioklecijan*, *Konstantin*, *Na kraju ostaje reč*, *Preskakanje senke*, *Barbarosin Jevrejin u Srbiji*, *Guvernanta* i *Balerina i rat*, kao i zbirke pripovedaka *Druga strana večnosti*. *Moj lepi život u paklu* je autobiografski roman, knjiga svođenja bilansa o pređenom životnom putu. „Na tom putovanju započetom pre skoro devet decenija u Bečkereku,

u idili imućne lekarske porodice, i prekinutom Drugim svetskim ratom, sledeća stanica je bila koncentracioni logor Buhenvald. Iskustvo koje je tamo stekao petnaestogodišnji Ivan odredilo je njegov odnos prema iskušenjima u budućnosti“, zapisao je Dragan Velikić. „Ivanji će postati svedok epohe, Titov prevodilac, diplomata, čovek koji će biti prisutan tamo gde se kroji istorija. O svojim zabludama i pogrešnim procenama govori otvoreno, primereno osobi koja je prošla kroz pakao života sačuvaši razboritost i dostojanstvo. *Moj lepi život u paklu* je izveštaj koji pisac podnosi samome sebi na poslednjoj deonici putovanja. Čini to bez sentimentalnosti, samoironičnim tonom.“ Kritičar Mića Vujičić o ovom romanu je zapisao: „Kao da istresa korpu sa starim igračkama i kasnije slučajno nagaži svaku oštru ivicu, glavni junak romana prolazi kroz najtragičnije događaje XX veka. Sklapajući lični katalog (ratova, logora, uzbuna, kuća, uživanja, susreta, predmeta, državnika, ljubavi, oprostajnih pisama) i spisak zvukova (sirena, brujanja tenkova, vozova, podizanja lifta, škripe kočnje starog forda) – pisac jednostavno i duhovito zatvara mozaik strašne tragedije jedne porodice kamenčićima lepog života posle pakla dušegupke.“

Triler

L. S. HILTON

Maestra

Prevod: ELI GILIĆ

Liza Hilton je diplomirala na Oksfordu, istoriju umetnosti studirala je u Parizu i Firenci i napisala nekoliko istorijskih romana i biografija – pored ostalih knjigu o srednjovekovnim engleskim kraljicama i životopise kraljice Elizabete, markize de Montespan, ljubavnice Luja XIV, engleske glumice iz XVIII veka Lavinije Fenton i spisateljice Nensi Mitford. Ove knjige donele su joj zavidnu reputaciju, ali ne i svetsku slavu. A onda je Liza po ugledu na E. L. Džejs stvorila literarni alter-ego i pod imenom L. S. Hilton napisala napet erotski triler s inteligentnom i osvetoljubivom junakinjom u glavnoj ulozi, koja ne samo da tačno zna šta želi u

socijalnom, seksualnom i finansijskom smislu, već i kako do toga da dođe. Mlada, lepa i ambiciozna Džudit Rašli vodi dvostruki život: danju je asistentkinja u prestižnoj londonskoj aukcijskoj kući, a noću hostesa u jednom od najzloglašenijih barova u gradu. Ali kada se njeni životni planovi sticajem okolnosti sruše, a put je odvede na francusku rivijeru, ona postaje gnevna i beskrupulozna osvetnica. *Maestra* je knjiga koja se upoređuje s *Talentovanim gospodinom Riplijem*, a njenu junakinju kritičari opisuju kao *femme fatale*, prepredenu kao Ejmi Dan iz *Iščezle* i opasnu kao Lizbet Salander iz *Muškarci koji mrze žene*: „Smešten u svet oligarha, mafijaša i mutnih trgovaca umetničkim delima, ovaj roman predstavlja junakinju koju ćete ili voleti ili mrzeti, zbog koje ćete bar dva puta doslovno zinuti, ženu zbog čijih bi seksualnih avantura čak i Kristijan Grej pocrveneo.“

Esejistika

AMIN MALUF

Ubilački identiteti

Prevod: VESNA CAKELJIĆ

„Otkako sam napustio Liban da bih se nastanio u Francuskoj, koliko li su me samo puta pitali, sa najboljim namerama na svetu, osećam li se 'više Francuz' ili 'više Libanac'. Vazda odgovaram isto: 'I jedno i drugo!' Ne iz kakve brige za jednakost ili pravičnost, već zato što bih lagao odgovorivši drugačije. Ono što čini da sam ja ja, a ne neko drugi, jeste to što sam time na razmeđu dve zemlje, dva ili tri jezika, nekoliko kulturnih tradicija. Upravo to definiše moj identitet. Da li bih

bio autentičniji ako bih sebi amputirao jedan deo samoga sebe?“ Ovim rečima počinje knjiga Amina Malufa u kojoj on istražuje pojam identiteta, strasti koje identitet budi i njihove smrtonosne posledice. „*Ubilački identiteti*, knjiga mudrosti i lucidnosti, zabrinutosti ali i nade, pokazuje nam kako se identitet s vremenom menja i može da modifikuje ponašanje. Poziva nas na izgradnju novog humanizma koji u isto vreme odbija planetarnu uniformisanost i povlačenje u 'plemena'... Malufovi *Ubilački identiteti* su poslednji pokušaj da se objasni sklonost civilizovanih naroda da iznova i iznova učestvuju u masakranju svojih komšija, praksi poznatoj kao genocid, rasni sukobi, etničko čišćenje ili masovna ubistva.“

Drama

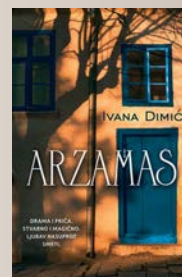
RIČARD FLANAGAN
**Uska staza
 ka dalekom severu**
 Prevod: NENAD DROPULIĆ

„Srećan čovek nema prošlost, a nesrećan čovek nema ništa drugo“, kaže australijski pisac Ričard Flanagan na početku svog izvrznog romana za koji je prethodne godine dobio Bukerovu nagradu. Njegov junak je Dorigo Evans, australijski doktor kome je Drugi svetski rat promenio život, i to jedna od njegovih najmučnijih epizoda sa azijskog fronta: kao ratni zarobljenik učestvovao je na izgradnji železničke pruge Tajland–Burma, koja je zbog surovosti japanske vojske prema zarobljenicima koji su je gradili nazvana „Pruga smrti“. U paklu japanskog zarobljeničkog logora, Doriga opseada nedavna ljubavna veza koju je imao s mladom ženom svog ujaka, a onda dobija jedno sudbonosno pismo. Flanaganov roman je mnogo više od ratne hronike, on donosi večnu priču o ljubavi i smrti, ratu i istini, sazrevanju i gubitku, i mudro i sugestivno govori o načinu na koji vreme menja ljude. Flanagan na jednom mestu kaže: „Osećanja su ušla u modu, osećajnost je postala pozorište, a ljudi glumci koji ne znaju ko su van pozornice. Dorigo Evans će poživeti dovoljno dugo da vidi sve te promene, i sećaće se vremena kada je bilo sramota zaplakati. Kada su ljudi strepeli od slabosti koju suze otkrivaju. Od nevolja kojima suze vode. Doživeće da vidi kako ljude hvale zbog nečega ne vrednog samo zato što se smatra da bi im istina povredila osećanja.“

Drama

IVANA DIMIĆ
Arzamas

Nova knjiga književnice i dramaturškinje Ivane Dimić donosi uzbudljivu i neobičnu priču o ljubavi i smrti. U njoj se smenjuju pripovedni i dramski delovi: u dramskim dijalozima se na različite načine opisuje odnos ćerke i njene bolesne majke, dat u rasponu od svađe, preko straha od smrti, do ljubavi, dok se u pripovedno-esejističkim delovima indirektno odražavaju raspoloženja koja se predstavljaju u drami, i to kroz priče o snovima, pisanju, o Emili Dickinson i usamljenosti, o životu, postupcima, o Čehovu, o Raselu i njegovom učeniku Vitgenštajnu, ljubavi i smrti, sudbini, o Fransisku de Goji, Hajdegeru, o sreći... „Knjiga potresne iskrenosti, i vedre bodrosti, satkana od dramskog koje se magično preobražava u romaneskno“, napisao je u recenziji knjige Predrag Bajčetić. „Razgovori koji se čine komički, a nisu – razmišljanja koja se čine tužna, a nisu. Pripada retkom i zanimljivom žanru *dance macabre*. I jeste ono bodlerovsko, da se smrt smeje našim ludostima, i nije to. Nije igra nego nadigravanje. I pisac to mudro dokazuje: suprotstavlja se smrti – moć ljubavi, jedini njen dostojan protivnik.“ Dejan Mijač je u preporuci za ovu knjigu naveo: „Ivana Dimić, čini se, priča o sebi, a zapravo priča o čudu povratka iz sna. Ona uspostavlja svojevrstni ritam koji izlazi iz sudara dve teme, iz nespojivosti dve sfere – stvarnosti i onostranog. I kao kad nas Laza Kostić uvodi u onaj predeo ‘među javom i med snom’, ovo pripovedanje suprotstavlja se življenju, jer život i jeste neprekidna smena, sve do trenutka večnosti.“

Krimi

AGATA KRISTI
Tragedija u tri čina
 Prevod: TATJANA BIŽIĆ

Ser Čarls Kartrajt, nekadašnji glumac, priredio je prijem za trinaest osoba. Trinaesti gost je Herkul Poaro. Pre večere ser Kartrajt strepi: „Zbog čega neki ljudi imaju uzbudljiv, a drugi dosadan život? Zbog životnih okolnosti? Nipošto. Jedan će čovek otputovati na kraj sveta i ništa mu se neće dogoditi. Masakr će se odigrati nedeľju dana pre nego što on bude došao, zemljotres sutradan pošto bude otišao, a brod koji za dlaku bude propustio zadesiće brodolom. Dok neki drugi čovek može da živi u Balamu i svaki dan putuje do Sitija, pa će ga ipak snalaziti sve i svašta. Biće umešan s bandama ucenjivača, mladim lepticama i banditima na motociklima. Postoje ljudi skloni brodolomima – dovoljno je da sednu u čamac na veštačkom jezeretu pa će se s čamcem nešto desiti. Isto tako ljudi kao što je taj vaš Herkul Poaro ne moraju da traže zločine, zločin će im sam doći.“ I zaista, te večeri jedan od gostiju, lokalni sveštenik, ispijajući koktel naprasno – umire. U čaši nema traga otrova, čak ni Herkul Poaro ne uspeva da pronađe nikakav motiv za ubistvo, u istrazi koju pokreće ništa nema smisla. A onda se zbiva još jedno ubistvo, pa još jedno. Ovo je jedan od najboljih krimića Agate Kristi.

Esejistika

SVETLANA VELMAR-JANKOVIĆ
Vračar

U knjigama *Dorćol*, *Očarane naočare: priče o Beogradu* i *Kapija Balkana: brzi vodič kroz prošlost Beograda*, Svetlana Velmar-Janković je ispitala svojevrstnu istoriju srpske prestolnice, njenih ulica i kvartova. U knjizi *Vračar* nalaze se tri novele koje zaokružuju njenu „beogradsku hroniku“. U pričama *Ulica Molero*va i *Ulica Kolarčeva*, Svetlana Velmar-Janković je dala literarne portrete dvojice značajnih ličnosti srpske istorije XIX veka po kojima su dve beogradske ulice i dobile ime: slikara i Karađorđevog vojvode Petra Molera, i beogradskog trgovca i dobrotvora Ilije Kolarca. Pričajući o njihovim životima, spisateljica vodi u književnu šetnju mestima i ulicama koje danas nose njihova imena. U trećem delu ove knjige nalazi se novela *Vračar*, koja počinje opisom današnjeg beogradskog naselja kako je izgledalo početkom XV veka, u vreme „prvog Beograđanina“, srpskog despota Stefana Lazarevića, i prati njegov razvoj do današnjih dana. „Ova čudesna proza, bajkovita, lekovita, sva od svetlih niti poezije i tavnih vlakana istorije, povest je o jednom specifičnom i kulturnom prostoru Beograda, koji tek sad dobija ovaj spomenik po svojoj meri.“

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec